

ע"פ 45381/01/15 - רעיה פלדמן נגד מדינת ישראל, דיזנהויז יוני טורס בע"מ

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 45381-01-15 פלדמן נ' מדינת ישראל ואח' 16 מרץ 2015
בפני כב' השופט יגאל גריל - אב"ד
כב' השופט כמאל סעב
כב' השופט שמואל ברלינר (שופט עמית)
המערערת: רעיה פלדמן ע"י ב"כ עו"ד גב' אורית שלו - סנגוריה ציבורית
נגד
המשיבות:
1. מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה [פלילי]
ע"י ב"כ עו"ד גב' עירין איזינגר
2. דיזנהויז יוני טורס בע"מ

פסק דין

א. בפנינו ערעור על הכרעת הדין של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל-מוהר) מיום 12/06/2014 ב- ת"פ 14136-03-12, וכן על ההחלטה שלא לבטל את ההרשעה, ולרבות גזר הדין מיום 08/12/2014.

ב. הנסיבות הצריכות לעניין הינן בתמצית אלה:

ביום 08/03/2012 הגישה המשיבה כתב אישום כנגד המערערת, ילידת 1965, כשהעבירות המיוחסות לה הינן זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 (סיפא) של חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") - ריבוי עבירות, וכן גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 של החוק (ריבוי עבירות), וקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 (סיפא) של החוק (ריבוי עבירות).

ג. הרקע להגשת כתב אישום הינו כדלקמן:

המערערת הועסקה כסוכנת נסיעות בחברת דיזנהויז יוני טורס בע"מ (להלן: "**החברה**"), סניף חדרה, שבו התנהלה קופה קטנה שאליה הוזרמו כספים מטעם החברה למימון הוצאות שוטפות של הסניף.

נטען בכתב האישום, שבמהלך התקופה 2004 - 2008, בלפחות 24 הזדמנויות שונות הגישה המערערת קבלות לשם קבלת זיכוי מן הקופה הקטנה ביודעה כי אותן קבלות כבר נפדו על ידה בעבר מן הקופה הקטנה, וערכן שולם לה, כל זאת לאחר שעשתה בהן שינוי בכוונה לרמות וללא כל סמכות על פי דין. בכך קיבלה המערערת כספים מן הקופה הקטנה במרמה תוך שימוש במסמך מזויף.

עמוד 1

ד. כמו כן, בסמוך למרץ 2008 הזמינה המערערת לשימושה האישי שני חדרים בבית מלון בעלות כוללת של 1,798 ₪ באמצעות שוברי יתרת זכות בחשבונות הזמנות אחרות על שמם של לקוחות החברה, ללא ידיעתם, וללא אישור החברה ולמעשה השתמשה בכספים שאמורים היו להיזקף לטובת רווחי החברה, וזאת עשתה המערערת כדי לשלם בגין הזמנתה הנ"ל.

ה. בהכרעת הדין מיום 12/06/2014 ולאחר שמיעת ראיות, הרשיע בית משפט קמא את המערערת בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום. כמו כן דחה בית משפט קמא את טענת המערערת לפיה יש לזכותה בטענה של הגנה מן הצדק.

ו. הרקע לטענתה של המערערת כי יש לזכותה מכוח הדוקטרינה של "הגנה מן הצדק" היה כתב תובענה שהגישה המערערת כנגד החברה בבית הדין האזורי לעבודה בחיפה לתשלום שכר עבודה, פיצויי פיטורין, דמי הבראה וכו'.

בדיון שהתקיים בפני בית הדין לעבודה הושגה הסכמה בין המערערת (שהייתה מיוצגת ועורך דינה דאז אף העיד בפני בית משפט קמא) לבין החברה לפיה חזרה בה המערערת מתביעתה ואילו החברה התחייבה לחזור בה מכל תביעותיה נגד המערערת.

לטענת המערערת כללה הסכמה זו שבין שני הצדדים, גם את חזרת החברה מן התלונה שזו הגישה במשטרה כנגד המערערת.

ז. בית משפט קמא קבע, בשים לב לעדות עורך דינה דאז של המערערת, כי המערערת טעתה ואף הוטעתה לחשוב (שלא בזדון) כי אם תחזור בה החברה מהתלונה נגדה במשטרה, יביא הדבר באופן אוטומטי לביטול כתב האישום נגדה.

ח. בית משפט קמא דחה את טענת המערערת כי יש לזכותה בגין הגנה מן הצדק, זאת מכיוון שמעשיה החמורים של המערערת הצדיקו הגשת כתב אישום כנגדה, ומה גם שההליך המשפטי הפלילי מנוהל על ידי התביעה הכללית, כמייצגת אינטרס הציבור על כל המשתמע מכך, ולא על ידי המתלונן.

ט. בפני בית משפט קמא הונח תסקיר שירות המבחן למבוגרים מיום 22/10/2014 ובו המלצה למתן צו מבחן של 18 חודשים כשבמהלך התקופה תשתלב המערערת בטיפול פסיכותרפי וכן הומלץ על צו של"צ של 300 שעות.

אין למערערת הרשעות קודמות.

י. בגזר הדין מיום 08/12/2014 דחה בית משפט קמא את בקשת המערערת לביטול הרשעתה משנקבע,

כי לא התקיימו הנסיבות כפי שנקבעו ב- ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**. המערערת נדונה בגזר הדין ל- 6 חודשי מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 300 שעות, קנס בסך ₪ 3,000 או 10 ימי מאסר, פיצוי של ₪ 6,000 לחברה, וצו מבחן למשך 18 חודשים.

י"א. מונח בפנינו ערעורה של המערערת המלינה על כך שבית משפט קמא לא זיכה אותה מכח טענת "הגנה מן הצדק", ועל כך שלא ביטל את הרשעתה, בשים לב לדוקטרינה של "הגנה מן הצדק". המערערת מלינה גם על כך שחוייבה בגזר הדין לשלם לחברה - המתלוננת פיצוי כספי בסך של 6,000 ש"ח.

י"ב. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 12/03/2015 שמענו את טענות ב"כ המערערת וב"כ המשיבה מס' 1 (המדינה).

החברה המתלוננת צורפה כמשיבה מס' 2 לערעור, אך למרות שהוזמנה לשיבת 12/03/2015, לא הייתה הופעה מטעמה.

י"ג. במהלך הדיון בפנינו הודיעה ב"כ המערערת, כי מקובלת עליה הצעתנו לפיה יידחה ערעורה של המערערת, תוך ביטול חיובה בתשלום פיצוי לחברה - המתלוננת, שכאמור הוזמנה לדיון, אך לא הופיעה.

ב"כ המדינה התנגדה לביטול חיובה של המערערת בתשלום הפיצוי לחברה.

י"ד. אנו סבורים, כי טוב עשתה ב"כ המערערת משנענתה להצעתנו בדבר דחיית ערעורה של המערערת, זולת ביטול חיובה של המערערת בתשלום הפיצוי לחברה.

נציין בקצרה, שבדין קבע בית משפט קמא בהכרעת הדין, שאין מקום לזיכוי המערערת מכח טענת "הגנה מן הצדק", וכמו כן אין הצדקה לבטל את ההרשעה. גם אם הושגה הסכמה במהלך הדיון בפני בית הדין לעבודה בין המערערת לבין המשיבה בדבר משיכת תביעתה של המערערת, לרבות ביטול הדדי של טענות ותביעות בין הצדדים, ובהנחה שהסכמה זו כללה גם את ביטול תלונתה של החברה כנגד המערערת במשטרת ישראל, ברי שאין בהסכמה כזו כדי לחייב את רשויות התביעה של המדינה.

ט"ו. פשיטא, שרשויות התביעה לא היו צד לדיון שהתנהל בפני בית הדין לעבודה ולא היו צד להסכמה כזו או אחרת שהושגה בין המערערת לבין החברה. ההחלטה האם לנקוט בהליך פלילי ולהגיש כתב אישום נתונה לפררוגטיבה ולשיקול הדעת של רשויות התביעה.

ט"ז. גם לא הייתה בנסיבות העניין כל הצדקה לביטול ההרשעה שכן העבירות בהן הורשעה המערערת ונסיבות ביצוען - חמורות.

כפי שציין בית משפט קמא, זייפה המערערת ורימתה את מעבידתה במשך כשנתיים עד שנתפסה, ומדובר בעבירות מסוג פשע. האינטרס הציבורי מחייב הרשעתו של מי שמבצע עבירות אלה, ולפיכך גובר האינטרס הציבורי על האינטרס הפרטני של המערערת, ומה גם שעולה מתסקיר שירות המבחן, עמ' 3: "לא הוצגו בפנינו מסמכים אשר מעידים כי להרשעתה בפלילים עשויות להיות השלכות על העסקתה כיום".

י"ז. משכך, ברי שדין הערעור להידחות, זולת ביטול חיובה של המערערת בפיצוי החברה - המתלוננת (המשיבה מס' 2).

בהתחשב בהסכמה שהושגה בבית הדין לעבודה בדבר סילוק כל הטענות הכספיות שבין המערערת לבין החברה, ובשים לב לכך שהחברה צורפה כמשיבה מס' 2 לערעור, הוזמנה כדין לשיבת בית המשפט מיום 12/03/2015, אך לא הופיעה, אנו מחליטים לבטל את הפיצוי (₪ 6,000) שחוייבה המערערת לשלם לחברה המתלוננת.

י"ח. התוצאה מכל האמור לעיל היא שאנו דוחים את ערעורה של המערערת פרט לכך שאנו מבטלים את חיובה של המערערת בתשלום פיצוי למשיבה מס' 2.

המזכירות תמציא את העתקי פסק הדין לבאות כוחן של שני הצדדים, כפי שהוסכם בישיבה שהתקיימה בפנינו.

על ב"כ המדינה (עו"ד גב' ע. איזינגר) להמציא העתק פסק דינו למשיבה מס' 2.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

ש' ברלינר,
שופט עמית

כ' סעב, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]